

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

พ.ศ. 2545

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตแล้วสิบห้าวัน

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2543

(2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2544

(3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์ จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว

“ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม” หมายความว่า เจ้าสำนักตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้พักอาศัยในโรงแรมเพื่ออยู่หรือพักชั่วคราวโดยจะรับสินจ้างหรือไม่ก็ตาม

“ค่าเช่าห้องพัก” หมายความว่า ค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บจากผู้พัก

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ข้อ 5 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บได้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 6 ให้ผู้พักในโรงแรมเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละหนึ่งของค่าเช่าห้องพัก

ข้อ 7 ให้ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ 6 จากผู้พักไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพัก

ในกรณีที่ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมและจัดการโรงแรมรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามจำนวนเงินค่าธรรมเนียมตามข้อ 6 ร่วมกับผู้พัก

ในกรณีที่ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พักตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้พักพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมเท่าจำนวนที่ได้จ่ายไว้แล้วนั้น

ข้อ 8 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) กำหนดแบบหนังสือรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้พักเป็นหลักฐานการเสียค่าธรรมเนียมที่ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมเก็บไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) จัดให้มีการปิดประกาศข้อบัญญัติไว้โดยเปิดเผย ณ สถานประกอบการ และแจ้งให้ผู้พักทราบ

(3) เพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ให้กำหนดแบบระเบียบโรงแรม แบบรายงานลูกหนี้ค้างชำระค่าเช่าห้องพัก และแบบยื่นรายการนำส่งเงินค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

ข้อ 9 ให้ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมนำส่งเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามข้อ 7 ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนดภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป พร้อมแบบยื่นรายการนำส่งเงินค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมตามข้อ 8 (3)

ข้อ 10 แบบพิมพ์ที่ใช้ในการเรียกเก็บและนำส่งค่าธรรมเนียม หรือที่ใช้เพื่อการตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด

ข้อ 11 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกผู้ควบคุม และจัดการโรงแรม ผู้พัก หรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดมาเพื่อตรวจสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้โดยให้เวลาผู้นั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันรับหนังสือ

ข้อ 12 ผู้พักผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อ 6 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 13 ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมผู้ใดไม่เรียกค่าธรรมเนียมในอัตราตามข้อ 7 ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 14 ผู้ควบคุม และจัดการโรงแรมผู้ใดไม่นำส่งค่าธรรมเนียมตามข้อ 9 ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 15 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง
เพื่อจะไม่เสียค่าธรรมเนียม ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือไม่นำส่งค่าธรรมเนียม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก
เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 16 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแต่วันที่มีการ
เปรียบเทียบให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินปรับความวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 17 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมี
อำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด
แล้วสิบห้าวันให้มีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2545

.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545

เหตุผล

โดยที่การเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากผู้พักในโรงแรม ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 ประสบปัญหาในการให้อำนาจนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ออกประกาศเพื่อยกเว้นหรือชะลอการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตประสบปัญหาภัยพิบัติจากคลื่นยักษ์ ทำให้ผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตประสบภาวะเดือดร้อน จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ เพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกประกาศ ยกเว้นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าปรับหรือชะลอการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าปรับ บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรมเป็นการชั่วคราวได้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

โดยที่เป็นการสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เพิ่มความในข้อ 8 แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 ดังนี้

“ (4) ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีอำนาจในการออกประกาศยกเว้นการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าปรับ หรือชะลอการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าปรับ หรืออื่นๆ สำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติ ”

ข้อ 4 การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. 2545 ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นอันใช้บังคับได้

ข้อ 5 ให้นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้